

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/491/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713204710
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2713204710.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpeného spoločnosťou: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673, proti odporkyňi: E. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom ŠM XXXX/X, U., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923, zastúpeného advokátom: Mgr. Peter Masarovič, Park Angelinum 2, Košice, o zaplatenie 569,04 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti vyhovujúcej časti a proti časti o trovách konania rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 3. júna 2014, č.k. 5C/289/2013-77, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka **o d m i e t a .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyňi zaplatiť navrhovateľovi sumu 569,04 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 569,04 Eur od 11.02.2011 až do zaplatenia, a trovy konania 34,- Eur a k rukám právneho zástupcu navrhovateľa je odporkyňa povinná zaplatiť trovy právneho zastúpenia navrhovateľa vo výške 110,93 Eur, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 30,- Eur mesačne splatných vždy do posledného dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Druhým odsekom výroku určil, že v Dodatku ku zmluve o pripojení - č. zmluvy A 5181883 zo dňa 08.09.2010 uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporkyňou je neprijateľná podmienka v článku 2.5 v znení: V prípade porušenia niektorej z povinností Účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä, ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za Služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti), je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 231,- Eur.

Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 420 ods. 1, 3, § 442, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 42 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. b), § 43 ods. 1, 3 zákona č. 610/2013 a v časti o trovách konania s použitím § 142 ods. 1 O.s.p. Vecne rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ sa návrhom domáhal voči odporkyňi zaplatenia sumy 569,04 Eur s 9% úrokom z omeškania ročne od 11.02.2011 do zaplatenia a trov konania. Navrhovateľ v návrhu poukázal na zmluvu o pripojení č. A5181883 uzavretú s odporkyňou, dodatok k tejto zmluve a k nej patriace Všeobecné podmienky. V zmysle zmluvy vypožičal navrhovateľ odporkyňi SIM kartu, ktorá umožnila odporkyňi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. Navrhovateľ pri uzavretí Dodatku ku zmluve odpredal odporkyňi mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie značky Nokia E52 za akciovú cenu 19,- Eur. Po vyhodnotení všetkých predložených dôkazov mal súd za preukázané, že navrhovateľ podal návrh dôvodne. Navrhovateľ s odporkyňou uzavreli zmluvu o pripojení s dohodnutými

podmienkami, z ktorej navrhovateľ ako veriteľ v prospech odporkyne plnil tým, že podľa predmetu svojej podnikateľskej činnosti poskytol odporkyňi elektronické komunikačné služby, za ktoré sa odporkyňa zaviazala v zmluve a dodatku k nej patriacom zaplatiť odplatu. Navrhovateľ vyúčtoval odporkyňi cenu za poskytnuté telekomunikačné služby podľa vyššie uvedených faktúr, pričom súčet predložených faktúr tvorí sumu 342,07 Eur. Odporkyňa nezaplacením splatných faktúr za služby vo výške 342,07 Eur porušila dohodnuté podmienky zmluvy, čo malo za následok, že navrhovateľ jej zaslal výzvu na dodatočné plnenie. Navrhovateľ časť pohľadávky vo výške 4,03 Eur odpísal a preto si navrhovateľ uplatňuje v tomto konaní sumu 338,04 Eur. Uvedená suma nebola v konaní sporná ani spochybnená a nenamietal ju ani vedľajší účastník na strane odporkyne.

Súd mal v konaní preukázané, že pri uzatváraní Zmluvy o pripojení č. A5181883 a jej Dodatku zo dňa 06.09.2010 bol odporkyňi predaný mobilný telefón Nokia E52 za zľavnenú kúpnu cenu 19,- Eur, pričom odporkyňa v dodatku k zmluve vyhlásila, že si je vedomá, že mobilný telefón je jej predávaný so zľavou len z toho dôvodu, že sa zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a bola si tiež vedomá, že predajná cena tohto zariadenia bola v čase uzavretia Zmluvy vo výške 250,- Eur.

Z predložených faktúr navrhovateľa vyplýva, že odporkyňa porušila svoju povinnosť zo Zmluvy už v mesiaci september 2010, ihneď po uzatvorení Zmluvy, teda 24 mesiacov pred ukončením doby viazanosti zotrvať s navrhovateľom v zmluvnom vzťahu a nezaplatila ani jednu faktúru. Je preto veľmi pravdepodobné, že odporkyňa ani nemala v úmysle za odoberané služby platiť, resp. služby odoberať po dobu 24 mesiacov. Súd bol toho názoru, že navrhovateľovi v tomto čase vznikla škoda na telekomunikačnom zariadení vo výške 231,- Eur, a to z dôvodu, že odporkyňi bolo odpredané telekomunikačné zariadenie za zľavnenú kúpnu cenu 19,- Eur pri predajnej cene 250,- Eur. Dodatok k zmluve bol uzatváraný dňa 06.09.2010 a teda doba viazanosti trvala do 06.09.2012. Súd preto v danom prípade neznižil náhradu škody za telekomunikačné zariadenie, pričom vychádzal z toho kedy ku škode došlo, čo v danom prípade bolo hneď po uzatvorení zmluvy.

Vzhľadom na túto skutočnosť súd má za to, že navrhovateľovi vznikla škoda vo výške 231,- Eur u mobilného telefónu, keďže odporkyňa od začiatku zmluvného vzťahu nič neuhrádzala, čo zodpovedá náhrade škody za 24 mesiacov kedy odporkyňa riadne paušálne poplatky za služby neuhrádzala. Súd preto uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 231,- Eur ako náhradu škody za mobilný telefón.

Na základe uvedeného súd preto uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi uplatnenú sumu 338,04 Eur za poskytnuté služby, a sumu 231,- Eur ako náhradu škody, spolu 569,04 Eur.

Súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, keďže zmluvu vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu a aj príslušenstvo pohľadávky, vzniknutej podľa predpisov Občianskeho práva sa spravuje občianskoprávnymi predpismi. Pre nezistenie rozporu s ustanoveniami o občianskeho práva /§ 517 OZ a nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z./ o výške požadovaného úroku z omeškania, súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania zo súdom priznanej sumy vo výške 569,04 Eur podľa návrhu a zaviazal odporkyňu na zaplata úroku z omeškania vo výške 9% ročne od 11.02.2011, t.j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí dodatočnej lehoty na plnenie, ktorú poskytol odporkyňi navrhovateľ v pokuse o pokonávku zo dňa 27.01.2011.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania, keďže bol navrhovateľ v konaní plne úspešný. Trovy konania predstavujú navrhovateľom zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 34,- Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 110,93 Eur. Trovy právneho zastúpenia predstavujú odmenu za 2 úkony právnej služby á 38,18 Eur (1. prevzatie a príprava, 2. účasť na pojednávaní), 2 x režijný paušál á 8,04 Eur a k tomu 20% DPH zo sumy 92,44 Eur, t.j. 18,49 Eur. Iné trovy navrhovateľ neuplatňoval.

V zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. súd odporkyňi povolil rozsudkom priznanú pohľadávku splácať po 30,- Eur mesačne vzhľadom k jej momentálnym finančným možnostiam. Z lustrácie Sociálnej poisťovne zo dňa 03.06.2014 súd zistil, že odporkyňa nie je evidovaná u žiadneho zamestnávateľa.

Čo sa týka účastníkmi dohodnutej zmluvnej pokuty, poukázal na to, že zmluvná pokuta má sankčnú funkciu a jej výška má predstavovať do úvahy prichádzajúcu škodu v prípade, že zmluvná strana poruší zmluvné povinnosti. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že dojednanie o zmluvnej pokute je neurčité a z toho dôvodu aj neplatné, pričom ide o absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu, na ktorú súd prihlíada vždy, bez ohľadu na to, či neplatnosť tohto úkonu niektorý účastník konania namietal.

Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej súd priznal navrhovateľovi náhradu škody vo výške 231,- Eur a proti o výroku o trovách konania podal odvolanie vedľajší účastník vystupujúci na strane odporkyne. Odvolanie zdôvodnil tým, že dňa 22.05.2014 oznámil vstup do konania a po oboznámení sa s predmetom konania jeho vstup sa týkal len časti konania, v ktorej navrhovateľ ako dodávateľ služby

si uplatnil voči odporkyni ako spotrebiteľovi neprijateľné podmienky zo spotrebiteľskej zmluvy vo forme náhrady škody vo výške 231,- Eur ako samostatného právneho nároku, pričom nárok navrhovateľa za poskytnuté telekomunikačné služby, ktoré navrhovateľ spojil do jednej žaloby nespochybnil. Vzhľadom na to, že odporkyňa nespĺnila svoje zmluvné povinnosti od začiatku zmluvného vzťahu nemal súd dôvod výšku škody moderovať, keďže ku škode došlo ako súd uvádza v odôvodnení rozsudku hneď po uzatvorení zmluvy. Rozdiel medzi akciovou cenou mobilného telefónu, ktorý bol odporkyni odpredaný a jeho nadobúdacou cenou tak podľa prvostupňového súdu predstavuje škodu, za ktorú odporkyňa navrhovateľovi zodpovedá. Namietal, že samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť navrhovateľovi žiadnu škodu, lebo takýto predaj a takto dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej norme a takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť, ako prvý predpoklad náhrady škody. Škoda by ani za iných okolností nemohla predstavovať rozdiel medzi akciovou a trhovou cenou telekomunikačného zariadenia mobilného telefónu. Ide vlastne opäť o paušalizovanú náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu, ktorú už judikatúra zakázala (rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp zn. 6Co/91/2011). Aj keď sa navrhovateľ snaží presadiť, že sumu 231,- Eur požaduje ako náhradu škody, v skutočnosti ju požaduje ako zmluvnú pokutu, len ju modifikuje na rozdiel medzi trhovou a akciovou cenou telekomunikačného zariadenia. Konanie navrhovateľa pri uzatváraní zmlúv je v kontexte ním uplatňovaných nárokov je treba hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku spočívajúcu v klamlivom konaní vo vzťahu k existencii osobitnej cenovej výhody čo je v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. zakázané. Právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praktiky v danom prípade spočívajúcu v zanedbaní odbornej starostlivosti a je teda v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1, nemožno priznať súdnu ochranu. V ďalšom zniesol námietku premlčania v časti navrhovateľom uplatneného samostatného nároku na náhradu škody vo výške 231,- Eur. Poukázal na rozhodnutia v obdobných veciach Krajského súdu v Prešove č.k. 3Co/73/2013, Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 16Co/182/2013. Poukázal na účelnosť jeho účastníctva na strane odporkyne a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti, v ktorej súd priznal navrhovateľovi náhradu škody vo výške 231,- Eur a výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania s poukazom na ich vyčíslenie.

Navrhovateľ odvolanie nepodal a k doručenému odvolaniu vedľajšieho účastníka sa nevyjadril.

Odporkyňa odvolací návrh nepodala, k doručenému odvolaniu vedľajšieho účastníka sa písomne nevyjadrila. Odporkyňa opakovane nezareagovala ani na výzvu súdu, aby oznámila, či súhlasí s odvolaním, ktoré podal vedľajší účastník v jej prospech a zároveň, či súhlasí s námietkou premlčania vznesenou v jej prospech vedľajším účastníkom. Túto výzvu odporkyňa neprevzala. Následne jej bola výzva opätovne doručovaná prostredníctvom OO PZ v Skalici, ktorú výzvu podľa oznámenia ORPZ v Skalici OO PZ Brodské prevzala do vlastných rúk, ani na túto výzvu žiadnym spôsobom nezareagovala.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) skúmal, či odvolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 201 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Nielen z obsahu preskúmaného rozhodnutia prvostupňového súdu, ale i z ďalšieho obsahu spisu vyplýva, že v priebehu konania podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 02.05.2014 riadne a účinne vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporkyne, pričom jeho vstup do konania žiaden z účastníkov nenamietal. Vedľajší účastník sa tak stal účinne vedľajším účastníkom v konaní v súlade s ust. § 93 ods. 2 a 3 O.s.p..

V zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po zvážení všetkých okolností.

V zmysle § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

S účinnosťou od 1. septembra 2003 ustanovenie § 201 O.s.p. „posilnilo“ postavenie vedľajšieho účastníka v tých prípadoch, v ktorých z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu

medzi účastníkom a (ním podporovaným) vedľajším účastníkom. V týchto prípadoch je právo podať odvolanie vedľajším účastníkom jeho samostatným procesným právom nezávislým od postoja, vôle a úkonov (hlavného) účastníka konania. Zmyslom takej procesnej úpravy je zabrániť tomu, aby vedľajší účastník čelil dôsledkom vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom konania bez možnosti ovplyvniť výsledok konania aj podaním odvolania proti vôli účastníka konania, ktorého v konaní taký vedľajší účastník podporuje.

Ustanovenie § 201 veta druhá O.s.p. zdôrazňuje samostatnosť (nezávislosť na vôli a úkonoch niekoho iného) procesného oprávnenia vedľajšieho účastníka podať odvolanie v tých veciach, v ktorých z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. Uvedené ustanovenie v spojení s § 93 O.s.p. nemožno však v žiadnom prípade vykladať tak, že vedľajší účastník má právo podať odvolanie iba vtedy, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania jeho vzťahu s účastníkom konania.

Rozhodovacia prax súdov zastáva názor, že legitímácia vedľajšieho účastníka na odvolanie je vo všeobecnosti daná, ak sa ním podporovaný účastník nevzdal práva podať tento opravný prostriedok alebo ak s odvolaním vedľajšieho účastníka nevyjadril nesúhlas.

Ak podá odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa len vedľajší účastník, musí sa súd vždy zaoberať tým, či a aké stanovisko zaujal k tomuto odvolaniu účastník podporovaný vedľajším účastníkom. Pokiaľ tento účastník vyjadril v konaní svoju vôľu tým, že sa vzdal odvolania, nemôže ho podať ani vedľajší účastník. Ak sa účastník odvolania nevzdal, je súd v prípade, že odvolanie podal len vedľajší účastník, povinný vyzvať ním podporovaného účastníka na vyjadrenie, či dáva k tomuto odvolaniu súhlas. Ak účastník odmietne takýto súhlas vedľajšiemu účastníkovi udeliť, je odvolanie vedľajšieho účastníka neúčinné, čo má za následok, že odvolací súd odmietne jeho odvolanie ako podané osobou, ktorá na odvolanie nie je oprávnená (porovnaj tiež uznesenia Najvyššieho súdu SR z 30. apríla 2009, sp. zn. 1Cdo 59/2009 i sp. zn. 3Cdo 188/2012).

Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR zo 7. mája 2014, sp. zn. 6 Cdo 77/2014 ak nejde o situáciu vyplývajúcu z § 201 veta druhá O.s.p., nesúhlas účastníka s odvolaním vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jeho strane má za následok odmietnutie odvolania podaného vedľajším účastníkom okrem prípadu, ak konkrétne okolnosti výnimočne odôvodňujú iný postup, napr. ak by tento nesúhlas mohol byť hodnotený ako zneužitie práva na úkor iných, v konaní priamo nezúčastnených subjektov. Dispozičná zásada, charakterizujúca sporové občianske súdne konanie, znamená totiž zásadne povinnosť súdu rešpektovať vôľu neúspešného účastníka konania (účastník je dominus litis) nepokračovať v spore iniciovaním opravného konania na základe odvolania podaného vedľajším účastníkom.

Rovnaký následok, vrátane vyššie uvedenej výnimky, treba vyvodiť aj zo situácie, ak účastník konania napriek výzve súdu, či súhlasí s odvolaním podaným vedľajším účastníkom vystupujúcim na jeho strane, v rozpore so zásadou *vigilantibus iura scripta sunt* (nech si každý stráži svoje práva) zostane nečinný. Zásade spravodlivej ochrany práv zodpovedá, aby takáto pasivita účastníka sa zásadne prejavila v procesnom dôsledku, ktorým je nezačatie opravného konania. Vedľajšiemu účastníkovi zostáva možnosť, aby v takomto prípade na výzvu súdu sám obstaral a predložil vyjadrenie účastníka obsahujúce jeho súhlas s podaným odvolaním.

V danej veci nejde o prípad, keď z právneho vzťahu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi odporkyňou a vedľajším účastníkom a preto je pre posúdenie oprávnenosti vedľajšieho účastníka podať odvolanie významné, či s ním súhlasí účastník, ktorý sám odvolanie nepodal. Odvolací súd postupoval v intenciách citovaných rozhodnutí NS SR a po zistení, že odvolanie bolo podané výlučne vedľajším účastníkom, odporkyňu podporovanú vedľajším účastníkom vyzval k vyjadreniu, či s podaným odvolaním súhlasí. Napriek tomu, že táto výzva bola odporkyňi doručená, odporkyňa nereagovala a súhlas vedľajšiemu účastníkovi k podanému odvolaniu neudelila.

Za popísanej situácie, s poukazom na vyššie uvedenú už ustálenú súdnu judikatúru, odvolaciemu súdu neostávalo nič iné, iba odvolanie vedľajšieho účastníka s použitím ust. § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. ako podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený, odmietnuť bez toho, že by sa mohol odvolaním zaoberať meritórne.

Keďže odmietnutie odvolania má obdobné následky ako zastavenie konania, s analogickým použitím § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, preto odvolací súd navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.